

РЕАЛІЇ КАТОЛИЦЬКОГО ТЕЛЕМОВЛЕННЯ В ІНТЕРНЕТІ: ТЕЛЕБАЧЕННЯ ЦІННОСТЕЙ У ВІРТУАЛЬНІЙ ЕПОСІ

Наталія Гадьо

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Генерала Чупринки, 49, 79044, м. Львів, Україна,
e-mail: natalia_gado@yahoo.com*

У статті досліджено існування католицького телемовлення в Інтернеті, що відбувається у форматі інтернет-телебачення та трансляції телепрограм.

Ключові слова: інтернет-телебачення, телерадіо, інтернет-версія, телепрограма.

Невпинний і стрімкий розвиток Інтернету зумовлює глибокі трансформації і в традиційних медіях, і в сучасній культурі, увиразнюючи усі сфери людського життя, серед яких і релігійна. Переваги та нові можливості онлайну, як глобальна доступність, мультимедійність, гіпертекстуальність, інтерактивність, оперативність, зумовлюють появу різних форматів релігійних інтернет-засобів комунікації, і зокрема католицьких.

Взаємодія засобів комунікації та релігії, особливо в межах Інтернету, хоча й стає щораз важливішою для суспільства з огляду на релятивізм, притаманний медіям епохи постмодерну, коли єдиною абсолютною істиною вважають відсутність будь-яких істин, та віртуалізацію реальності, притаманну постпостмодернізму, проте у сучасному журналістикознавстві все ще є недостатньо вивченою.

Зокрема дослідження католицьких засобів комунікації дотепер проводили або в контексті вивчення системи усієї релігійної комунікації в Інтернеті (О. Тишук, С. Козиряцька, М. Петрушкевич, В. Крячко, О. Добродум), або ж вони були зосереджені лише на інтернет-ресурсах одного з обрядів Католицької Церкви – римсько-католицького (О. Керц, А. Бондарев) чи греко-католицького (Т. Різун, О. Рижко). А найгрунтовніші дослідження щодо католицьких засобів комунікації стосуються друкованих видань КЦ (А. Юраш, І. Скленар). На жаль, таких досліджень щодо сегмента католицького Інтернету поки що немає. І, погоджуючись з сучасними дослідниками (А. Бойко, О. Керц, В. Крячко), варто ствердити, що є потреба провести ґрунтовне дослідження українських католицьких засобів комунікації в Інтернеті, які є невід'ємною частиною релігійної комунікації та усієї медіакомунікації в Україні.

Особливо актуальним, на нашу думку, сьогодні є аналіз католицького телемовлення в Інтернеті, як найновішого і найменше дослідженого сегмента. Єдиною науковою розвідкою з цієї проблематики в Україні є стаття Ю. Лавриш про інтернет-телебачення “Живе.ТБ” у контексті комунікації поміж Церквою та суспільством [14].

Також актуальність дослідження зумовлюють ті трансформації, що їх зазнало телемовлення в онлайні. Інтернет дуже швидко освоїв формат телебачення, яке вже і так

критикували “за надмірну розважальність і поверховість відображення світу, надмірну експлуатацію екранної агресії та еротики” [17, с. 157]. Якщо телебачення, як свідчать дослідження, не достатньо використовувало можливості для формування свідомої, духовно розвиненої особистості [1, с. 10], то в умовах глобальної доступності телемовлення в Інтернеті проблема збереження журналістських стандартів і світоглядних орієнтирів суспільства тільки посилилась, оскільки більша свобода, яку отримав глядач, “може встояти лише в єрархії цінностей” [18, с. 49]. Відтак, на нашу думку, потреба такого телеконтенту, який допоможе людині “не втрачати зв’язку зі своїм моральним підґрунтям та своїм моральним завданням” [18, с. 49], зростає.

Інтернет, справді, “культивує легкість, покvapливність і негайність реалізації бажань” [17, с. 5]. А телебачення, поєднуючи іконосферу (образ) і соносферу (звук), претендує на найбільшу частину медіасфери людини [30, с. 42–43]. Можна вважати, що разом Інтернет і телебачення підсилюють силу свого впливу на особу, як негативного, так і позитивного.

Вплив телебачення у сучасному журналістикознавстві досліджують В. Лизанчук, О. Сербенська, В. Бабенко, Н. Темех, А. Сухорукова, Г. Лемко. За кордоном цією проблематикою активно займаються і науковці, і католицьке духовенство. До прикладу, у Польщі – А. Адамський, М. Ласковська, єп. А. Лепа, о. А. Зволінський, о. В. Кульбат та ін.

Серед рекомендацій, як подолати деструктивний вплив ТБ, українські та закордонні вчені неодноразово наголошують на зв’язку професійності з духовністю і роблять висновок, що є потреба побудови “стратегії, базованої на загальнолюдських, зокрема, християнських морально-етичних цінностях” [15, с. 59–63]. Таку послідовну стратегію щодо медій знаходимо у документах Католицької Церкви (КЦ), яка від 1487 року розробляє теорію соціальної комунікації постійно [2, с. 47], а її вчення про комунікацію загалом та Інтернет зокрема дослідники вважають найширшою і найґрунтовнішою розробкою всього спектра проблем, пов’язаних з інформаційним суспільством та інформаційною політикою Церкви [23].

Спеціальна енцикліка Папи Пія XII, присвячена кіно, радіо й телебаченню, “*Miranda Prosus*” (Дивовижний поступ) ще 1957 року визначає телебачення як “спосіб поширення звуків та образів, чудово пристосований до духовної природи людини” [27, с. 51], що “має особливу, тільки йому властиву силу та дієвість” [27, с. 66]. І наголошує на важливості того, щоб телебачення стало носієм цінностей [27, с. 51–54]. Працівниками телекомунікації, згідно з церковною традицією, опікуються свята Жанна Д’Арк, свята Клара та ангел Гавриїл.

У найновіших інструкціях Папської ради з соціальної комунікації та посланнях Пап Римських епохи Інтернету йдеться про загрози та переваги комунікації у віртуальному середовищі [27, с. 369–389, 28]. І з розумінням того, що “медіє не роблять нічого самі, вони є інструментами, знаряддями, що їх використовують люди на власний розсуд” [27, с. 371], КЦ все ж закликає до відповідальної присутності в Інтернеті і душпастирів, і батьків, і молодь [36]. З огляду на це, вважаємо дослідження католицьких засобів та принципів, які вони застосовують у своїй діяльності, особливо важливим у цьому

сегменті Інтернету. Позаяк КЦ “прагне підтримувати тих, хто професійно працює у сфері медіа, даючи їм позитивні принципи діяльності” [27, с. 371], саме її медіа становлять науковий інтерес у пошуках шляхів збереження ціннісних орієнтирів у нових форматах телемовлення.

Концепція якісного телемовлення. Згідно з документами КЦ, можна зробити висновки, що якісне телебачення має виконувати такі концептуальні завдання:

- поширювати цінності, які, допомагаючи розвиткові душі й плеканню чеснот, можуть немало посприяти становленню громадянського суспільства [27, с. 51];
- вдосконалювати духовну культуру людей, постачаючи їм потрібні фахові знання [27, с. 53];
- спонукати всіх людей високо цінувати правила й засади моралі, бо без моралі такі поняття, як розвиток людського духу або справжня цивілізація, втрачають свій зміст [27, с. 57];
- постачати повну й достовірну інформацію [27, с. 256];
- найголовніше – давати їм глибоке розуміння християнських принципів [27, с. 53], без яких “не може бути й мови про якийсь прогрес, навіть у суто людських справах [27, с. 51].

Католицькі ж медіа до всього мають “ширити цінності животворного Христового послання, робити так, щоб увесь світ пройнявся їхніми переконаннями, голосом їхньої віри і Словом Бога” [27, с. 244].

В українському журналістикознавстві подібну концепцію якісної телепрограми сформулювала Н. Темех, визначаючи її як таку, “в якій ідейна, тематична спрямованість охоплює всі її складові частини: ті, які інформують, орієнтують, навчають, формують уявлення, цінності, естетичні смаки, ті, що спонукають до самопробудження, самопізнання, морально-духовного самовдосконалення” [22, с. 85].

Види телемовлення в Інтернеті. Інтеграцію телебачення в Інтернеті вивчають Б. Потятиник, Т. Веремчук, Є. Бойцов, Л. Городенко. Термінологічні спроби визначення поняття зробили З. Дмитровський, М. Соловійов, М. Чабаненко, Я. Ярмоленко. Найдетальніше види телемовлення в Інтернеті дослідила Л. Федорчук, поділяючи його на: онлайнві телемовлення традиційних телеканалів, телеканали доступні тільки в Інтернеті, сайти-колектори відеоконтенту, що дають користувачеві можливість переглянути програми різних виробників (відеохостинги на зразок “YouTube”), інтернет-сайти газет, журналів, інформаційних агенств, що містять відеорозділи.

У цьому дослідженні вважаємо за потрібне звернути увагу на головні взірці католицького інтернет-телебачення (яке існує тільки в онлайні) та інтернет-версії традиційних католицьких телеканалів і телепрограм. Також розглянемо новий різновид телемовлення в Інтернеті – телерадіо або радіобачення, яке зумовлено актуалізацією конвергенції католицьких медій в Інтернеті.

Європейський досвід католицького телебачення в Інтернеті. У всьому світі інтернет-телебачення зазвичай ґрунтується на великих відеохостингах, як “YouTube”, які “перетворилися з майданчиків аматорського відео” [7] на можливість безперешкодного мовлення і для традиційних телеканалів, і для тих, що виникають лише в Інтернеті.

Католицьке телемовлення в Інтернеті (як і державні та комерційні канали), представлено непропорційно: каналів інтернет-телебачення значно менше, ніж інтернет-версій традиційних каналів. Це зумовлено тим, що можливості для інтернет-телебачення, яким воно є зараз, з'явилися відносно недавно (сам "YouTube" виник лише на початку 2005 року). Тому здебільшого закордонні католицькі інтернет-канали є інтернет-версіями традиційних каналів, переважно ініційовані КЦ або є приватною ініціативою вірних. Сказане вище добре ілюструє досвід Італії та Польщі, двох європейських країн з найбільшою кількістю католиків.

Найстарішим католицьким телеканалом, що сьогодні доступний в Інтернеті, є "CTV" (Телецентр Ватикану), який діє від 1983 року, а від 1996 року є офіційним органом Апостольської Столиці. Його головною метою діяльності є документувати діяльність Ватикану і Папи. Це і трансляція наживо, і у записі, показ фільмів і архівних матеріалів. В Інтернеті "CTV" присутній від 23 січня 2009 року, коли з нагоди 43-го Всесвітнього дня соціальної комунікації створили канал на "YouTube", щоб транслювати Послання Папи. Також має сторінки у соцмережах.

"Rome Reports (RR) TV news agency" – приватна телевізійна новинна агенція, яка від 2005 року інформує про життя Папи і Католицької Церкви, транслюючи новини у 25 країнах на семи різних мовах, також доступна в Інтернеті: на власному сайті, каналі відеохостингу YouTube та кількох соцмережах, має передплату на новини. Усі відеосюжети в архіві містять також текстовий варіант, тематично охоплюючи усі питання, пов'язані з Церквою: від папських послань до щоденних соціальних, політичних, економічних, культурних та релігійних дебатів, що відбуваються всередині та навколо Ватикану. Чітка структура сайту дає можливість серед офіційного контенту знайти, скажімо, відеосюжет про нові християнські мультфільми, відеосвідчення популярного співака про своє навернення, розповідь подружжя про реальність шлюбу на все життя [34]. Присутність такої тематики не тільки увиразнює релігійне життя глядача, дає розуміння позиції КЦ щодо порушених питань, а й показує живі взірці розв'язань проблем, культивуючи морально-етичні цінності.

Таке співвідношення висвітлення офіційної інформації КЦ з суспільно-важливими новинами і проблемами знаходимо на більшості італійських регіональних та парафіяльних телестудій, які мають канали на відехостингах, власні сайти з архівами передач та сторінки у соцмережах ("TV2000", "Telepace").

Першим католицьким власне інтернет-телебаченням є "Paraboys Web Television". Зорієнтоване на молодь (словом "Paraboys" – назвали молодь на Всесвітніх Днях Молоді з Папою 2000 року), пропонує християнську музику, інтерв'ю та перехід на інші телевізійні католицькі інформаційні сервіси.

Окремо треба сказати про поширеність телерадіо або радіобачення ("TeleRadioPadrePio", "TeleRadioSanPietro", "Teleradiopace"), що має всі ознаки конвергенції, оскільки поєднує радіотрансляцію і телемовлення у записі та наживо, текстовий супровід теле-, радіоматеріалів, складну будову сайтів, унікальну додаткову текстову інформацію, фотоархіви. Їхній контент також змішаний.

У сусідній Польщі більшість інтернет-каналів та окремих програм так само розміщені на відеохостингах, часто мають свою інтернет-сторінку і сторінки у соцмережах

(“Telewizja Trwam”, “Religia.tv”), а іноді пов’язані з радіо (“TVRodzina”). Найчастіше вони є приватною ініціативою, яку підтримує єпархія КЦ чи окремі духовні особи.

Перше католицьке інтернет-телебачення у Польщі – “Boska TV” (2012) – його творці називають “першим телевізійним порталом для людей, яким не байдужа їхня власна духовність” [29], і наголошують, “наша цивілізація тримається на грецькій філософії, римському праві та християнській етиці” [29]. Цю приватну “релігійно-суспільно-культурно-освітню” [29] ініціативу реалізували журналісти, які раніше працювали над передачами “Religia.tv”, і духовні особи. Інтернет-телебачення доступне на сайті www.boskatv.pl, двох відеохостингах і трьох соцмережах. Контент поєднує суто релігійні програми, в яких порушуються теологічні та світоглядні питання, і освітньо-розважальні. Щоправда, навіть серйозні програми вирізняються сучасним творчим підходом і легкістю подання інформації, що може приваблювати молодь.

“Telewizja Trwam”, що розпочала мовлення 2003 року з трансляції молитви “Ангел Господній” з Папою та випуску новин, зараз веде трансляцію в Інтернеті, виробляє власні телепрограми у п’яти телестудіях (три з яких розташовані у Польщі, а ще дві в США та Канаді). Позиціонує себе не як суто релігійне телебачення, а як освітньо-порадницьке та релігійне, і це дуже точно відображає тематику програм. Також використовує маркування телепрограм за віком глядачів.

Чималий сегмент католицького телемовлення і в Італії, і в Польщі існує лише на відеохостингах. Це переважно цикли передач, які готують духовні особи або миряни, записи реколекцій, проповідей, “коментарів” конкретних подій.

Українське католицьке телемовлення. В Україні від 2011 року працює телестудія першого католицького телебачення “EWTN – Телебачення Віковічного Слова” (РКЦ, Київ), що є філією американської редакції, яка транслює програми через телебачення та Інтернет. Український сайт телебачення поєднує трансляцію наживо англійською і українською мовами, архів програм, текстові новини, анонси, опитування, перехід у соцмережі, інтернет-магазин католицької літератури, відео й анімації, сайти партнерів. Його контент складають релігійно-освітні програми, серед яких особливо варто відзначити програми для молоді та дітей (“Чисте життя”, “Твоє покликання”, “Добрий монах”, мультиплікаційні “Моя християнська родина”, “Ми – католики”). Програми дають відповідь, як жити вірою в сучасній культурі (“Віра і Культура”), обстоювати свою віру (“Причини вірити”).

Телестудія “Апостол” (м. Івано-Франківськ, УГКЦ) від 2008 року випускає програми “Знаки часу”, “Днесь”, “Жива віра”, тематичні фільми про життя Церкви, а у планах має програми для подружжя, молоді та дітей. Під час подій на Майдані телестудія проводила Молитовний майдан наживо в онлайн-трансляції. Програми телестудії пояснюють розуміння Церквою суспільно важливих питань (“Засоби масової інформації”, “Освіта і Церква”, “Здоровий розум у здоровому тілі”, “Мода і вбрання”, “Волонтерство”, “Церква для молоді”, “Лідерство”, “Патріотизм”) і торкаються питань віри, моралі (“Віра у Христове Воскресіння”, “Милосердя”, “Небайдужість”, “Любов”, “Методи планування сім’ї”). Випуски телепередач транслюють на місцевому телебаченні і розміщують на каналі в “YouTube”.

Структурно подібною є програма “Скеля” (м. Львів, РКЦ), творці якої прагнуть показати Церкву у зрізі минулого і сучасного через тематичні передачі та інформувати глядача найважливішими новинами.

Від 2012 року в Інтернеті працюють два медіаресурси УГКЦ, архіви фото, відео та аудіофайлів з найважливіших офіційних церковних та суспільних подій, семінарів, реколекцій: “Медіаресурс Української Греко-Католицької Церкви”, який підтримує Департамент інформації УГКЦ (м. Київ), і “Католицький Медіаоглядач. Медіасайт порталу МСР”, який підтримує група католиків з благословення єпархії УГКЦ (м. Львів).

Від 9 серпня 2013 року веде мовлення “Живе.ТБ” (УГКЦ) – перше в Україні католицьке соціально-релігійне інтернет-телебачення. Щоденний ефір в Інтернеті “Живого.ТБ” складається з інформації про життя Церкви (“Живі новини”, “Наші люди”, “Церковний рік”) та про соціально значущі проблеми, як вплив Інтернету на молодь, перспективи розвитку України (“Відкрита розмова”, “Відкрита студія” “Публічні люди”, яку можна переглянути наживо і на каналі “YouTube”).

Відеоконтент для дітей містить сайт мультимедійної студії “Clara Studio” (РКЦ, м. Вінниця), яка віднедавна робить доступними в Інтернеті безпечні дитячі телепрограми і мультфільми. Це пізнавально-освітні програми (“Сателіт” – розповіді про все у світі, “Містечко Надія” – повчальні пригоди дітей; “Кіт-мандрівник” – подорожі цікавими місцями України; “Добрі манери” – уроки етикету для дітлахів, “Професор” – програма, яка змушує відірватися від комп’ютера, щоб самим повторити експерименти) і мультфільми на біблійні теми.

Також на відеохостингу “YouTube” доступні відеозаписи реколекцій, прощ, літургій, проповідей. Цікавим у цьому контексті є сайт prorovidnyk.com.ua, що містить відеопровіді отців-домініканів. Деякі сайти парафій регулярно проводять відеозйомку найважливіших подій, яку розміщують на відеохостингу і сайті парафії.

Наше дослідження засвідчило присутність в Інтернеті версій католицьких телеканалів та інтернет-телебачення не лише релігійного, але і соціального спрямування, що репрезентує інтереси усього вікового спектра глядача.

На цьому етапі інтернет-телебачення закордоном, а тим більше в Україні, перебуває у стадії становлення – тому в Інтернеті переважає мовлення традиційних телеканалів. Цей вид телемовлення, інтегруючись у середовище Інтернету, набуває його особливостей, головна з яких – глобальна доступність, непритаманна традиційному телебаченню. Також значну кількість католицького сегмента в Інтернеті – як за кордоном, так і в Україні – становлять відеоархіви парафій та відео приватних користувачів, які не завжди відповідають технічним вимогам, але увиразнюють відеоконтент через більшу доступність різноманітних подій та коментарів до них. Новим видом мовлення через Інтернет є телерадіомовлення, яке більшою чи меншою мірою притаманне закордонним католицьким сайтам, але ще не функціонує у відповідному сегменті Інтернету України.

Контент католицького телемовлення відповідає тим вимогам, які дослідники і КЦ визначають для якісних програм. Тобто: формує цінності та естетичні смаки, вдосконалює духовну культуру глядачів. Також інформує щодо суспільних проблем та подій з життя самої Церкви, дає глибоке розуміння християнських принципів, спонукає до морально-духовного самовдосконалення.

Список використаної літератури

1. Бабенко В. В. Семіотичний інструментарій у комунікативній стратегії українського телебачення [Текст] : автореферат дис. ... канд. наук із соц. комунікацій : 27.00.06 / В. В. Бабенко. – Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Ін-т журналістики. – К. : [б. и.], 2008. – 15 с.
2. Балаклицький М. Історіографія протестантської комунікації України [Електронний ресурс] / М. Балаклицький. – Режим доступу до статті: <http://www.asd.in.ua/uploads/observe.pdf>
3. Білоус О. Сприймання телевізійних передач дітьми, підлітками, юнацтвом / О. Білоус // Теле- та радіожурналістика. – 2013. – Вип. 12. – С. 274–283.
4. Бойко А. А. Релігія в мас-медіа України : тексти лекцій / Алла Анатоліївна Бойко. – К., 2009. – 158 с.
5. Бойцов Є. С. Адаптація телевізійного контенту в середовищі Інтернет / Є. С. Бойцов // Вісник Харківськ. держ. акад. к-ри : зб. наук. пр.; за заг. ред. В. М. Шейко. – Х. : ХДАК. – 2011, Вип. 34. – С. 217–226.
6. Відкрита студія “Живого. ТБ” [Електронний ресурс] // – Режим доступу: <http://zhyve.tv/program/zhivetb.html>
7. Веремчук Т. Гібридизація ТБ й інтернету: в обхід України [Електронний ресурс] / Т. Веремчук. – Режим доступу: <http://www.telekritika.ua/internet/2012-05-09/71743>
8. Городенко Л. М. Телевізійна ера інтернету / Л. М. Городенко // Наукові записки Інституту журналістики : науковий збірник / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка. – К., 2012. – Т. 46. – С. 13–18.
9. Дмитровський З. Є. Телевізійна журналістика : навч. посібник / З. Є. Дмитровський. – Львів, 2006. – 208 с.
10. Куляс І. П. Ефективне виробництво теленовін: стандарти інформаційного мовлення; професійна етика журналіста-інформаційника : практ. посіб. для журналістів [Текст] / І. П. Куляс, О. А. Макаренко. – К. : Вид-во ХББ, 2006. – 120 с.
11. Керц О. WEB-сайти римсько-католицької церкви в Україні: інформаційні ресурси, інтернет-видання [Електронний ресурс] / Ольга Керц. – Режим доступу до статті: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/nzizh/2010_41/Kerts.pdf
12. Коцарев О. О. Типологія інтернет-ЗМІ / О. О. Коцарев // Учёные записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. – 2006. – Том 19 (58), № 5. – С. 321–324. – Серия “Филология. Социальная коммуникация”.
13. Крячко В. І. Активності католицької церкви в українському Інтернет-просторі: медіа-освітній та етнічний аспекти / В. І. Крячко // Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент : збірник наукових праць / ред. кол. : Євтух В. Б. (гол. ред.). – Київ : Фенікс, 2013. – Вип. 14. – С. 71–84.
14. Лавриш Ю. Інтернет-телебачення “Живе.ТБ” як платформа соціальної комунікації між церквою і суспільством [Текст] / Ю. Лавриш // Теле- та радіожурналістика, 2014. – Вип. 13. – С. 254–258.
15. Лемко Г. І. ЗМІ як засіб духовно-морального виховання підлітків / Г. І. Лемко // Наукові записки [Національного університету “Острозька академія”]. – 2012. – Вип. 21. – С. 59–63.
16. Лизанчук В. Завжди пам’ятай: ти – українець! / В. Лизанчук. – 2-ге вид. доп. – Львів : Мальва, 2001. – 680 с.
17. Потятиник Б. В. Інтернет-журналістика : навч. посібник / Борис Потятиник. – Львів : ПАІС, 2010. – 246 с.
18. Рацінгер Й. Цінності в часи перемін. Долання майбутніх викликів / Й. Рацінгер ; пер. з нім. О. Конкевича. – Львів : Місіонер, 2006. – 168 с.
19. Сербенська О. А. Основи телетворчості : практикум / Олександра Сербенська, Вікторія Бабенко. – Львів : ПАІС, 2007. – 112 с.
20. Соловійов М. С. Інтернет-варіант українського телебачення: формат подачі контенту / М. С. Соловійов // Наукові записки Інституту журналістики, 2009. – Т. 36. – Режим доступу: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2284>

21. Сухорукова А. В. Вплив ЗМІ на формування духовності особистості та суспільства / А. В. Сухорукова // *Культура народів Причорномор'я*. – 2006. – № 84. – С. 78–82.
22. Темех Н. Телевізійні передачі для молоді: Психолого-педагогічні методи впливу на аудиторію / Наталія Темех // *Телевізійна й радіожурналістика : збірник науково-методичних праць / відп. ред. : В. В. Лизанчук . – Львів : Львівський нац. ун-т ім. І. Франка, 2002. – Вип. 7. – 2007. – С. 84–92.*
23. Филипчук С. В. Інформаційна політика українських християнських церков [Електронний ресурс] / Світлана Филипчук. – Режим доступу до статті: <http://naub.oa.edu.ua/2009/informatsijna-polityka-ukrajinskyh-hrystyuyanskyh-tserkov/#respond>.
24. Федорчук Л. Перспективні напрямки розвитку телебачення: інтернет-ТБ [Електронний ресурс] / Л. Федорчук // *Наукові записки Інституту журналістики*. – К., 2006. – Т. 24. – С. 193–195. – URL: http://journ.univ.kiev.ua/trk/publikacii/fedorchuk_publ.php
25. Федорчук Л. П. Види інтернет-телебачення / Л. П. Федорчук // *Наукові записки Інституту журналістики : науковий збірник / за ред. В. В. Різуна; КНУ імені Тараса Шевченка*. – К., 2012. – Т. 46. – С. 18–20.
26. Чабаненко М. В. Інтернет-ЗМІ як складова частина системи засобів масової інформації України : монографія / М. В. Чабаненко. – Запоріжжя : ЗНУ, 2011. – 183 с.

Стаття надійшла до редколегії 12.09.14

Прийнята до друку 05.10. 4.

REALITIES OF CATHOLIC TV BROADCASTING OVER INTERNET: TV OF THE VALUES IN VIRTUAL EPOCH

Natalia Gadio

*Ivan Franko National University of Lviv,
Generala Chuprynky Str., 49, 79044, Lviv, Ukraine,
e-mail: natalia_gado@yahoo.com*

New online opportunities, such as global availability, multimedia, hypertextuality, interactivity, create the appearance of various formats in religious Internet communication, particularly Catholic. The Internet and television together have now reinforced the power of their influence on the individual, negative or positive. Ukrainian and foreign scientists suggested combining professionalism with Christian spirituality. This strategy has been a part of the theory of social communication of the Catholic Church since 1487.

This article showed on the Internet, the versions of Catholic television and the Internet TV: religious and social, which represents the interests of the audience of all ages.

The traditional channels and video archives disappear, and private videos dominate the Internet. The content of the Catholic broadcasting meets the requirements of the quality programs: it exhibits values and improves the spiritual culture of the audience. Also, the Catholic Media informs about the Church, explains Christian principles, and motivates to improve. Keywords: Internet TV, online version, TV radio, TV program.

Key words: Internet TV, online version, TV radio, TV program.